

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№36 (1385)

П'ЯТНИЦЯ,

4 вересня 2015 року

Свято знань

У ПЕРШИЙ КЛАС – З БАТЬКОМ – ГЕРОЄМ

На жаль, чимало дітей в Луганській та Донецькій областях не змогли відсвяткувати 1 вересня. Війна зруйнувала або пошкодила їхні школи. А тому доводиться переждати у інші регіони, щоб продовжити навчання. Чимало дітей і сьогодні залишаються на окупованих територіях.

Для учнів Турківщини всі ці тривоги й неперебачуваності не так відчутні, як їхнім одноліткам зі Сходу. Як і багато попередніх років, вони радісно зустріли цьогорічний перший вересень з квітами, у вишитих сорочках та платтях, з гарним настроєм, і хочеться вірити, серйозними намірами на навчання. У всіх школах пройшли урочисті лінійки. Педагоги, батьки, гости бажали учням чистого мирного неба, добрих успіхів у навчанні. Похвальним є й те, що в усіх школах вдалося провести ремонти, повноцінно підготовивши їх до нового навчального року. Але, як і раніше, проблемою є мала кількість учнів. Наразі ми не знаємо, скільки первачків цьогоріч сіло за шкільні парті. Відділ освіти РДА обіцяє дати цю інформацію вже наступного тижня після проведення тарифікації.

У святковості важко виділити будь-яку першовересневу школу. Всюди було урочисто, піднесено і дружньо. Радили діти, батьки, дідуся, бабусі.

Провести свого синичка Данила в перший клас приїхав із зони АТО Євген Стерляніков, який вже майже рік боронить нашу державу від ворогів, разом з бойовими побратимами робить все можливе і неможливе, щоб вигнати окупантів з нашої Богом даної землі, на якій повсюдно діти, наше майбутнє, жили б щасливо й мирно.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Приємні новини

Бічні вулиці міста викладуть бруківкою

Як проінформували нас у Турківській міській раді, до кінця року заплановано провести капітальний ремонт дороги на пл. Ринок (від Казначейства до відділення «Нової пошти») та вул. Б.Хмельницького. Тут не будуть вкладати асфальт, а зроблять проїжджі частини з бруківки. Різниці у вартості матеріалів та виконаних робіт практично немає. Як перевага, тут можна вважати те, що в разі необхідності якогось ремонту, бруківку можна буде без проблем зняти, а потім переставити заново.

Загалом у міській раді є десять проектів на реконструкцію вулиць, але всі вони потребують корегування. По двох названих вулицях вона буде виконана уже найближчим часом. До того ж міська рада має намір реалізувати проект з освітлення по вул. Самбірська та капітально відремонтувати дахи та фасад будинків №№11,12 на пл.Ринок. Це все буде зроблено за кошти, передбачені на капітальний ремонт. А ось завершити ремонт проїжджої частини по вул. С.Стрільців (поблизу санстанції) планують уже наступного тижня. Для цього потрібно ще 5 тонн асфальту.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо!

Дорого маму, бабусю, прабабусю, жительку м. Турка – Ганну Миколаївну Писанчин – з 80-річчям від дня народження щиро вітають дочки Наталія, Христина, син Іван, зяті Микола і Микола, невівістка Надія, онуки Михайло, Андрій з дружиною, Михайло, Ярослав, Божена, правнуки.

Літа відлітають лелеками в вірі,

У далі безкраї за обрій летять.

А Вам, дорогенька, на ниві життєвій

Сьогодні від роду вже вісімдесят.

Низький Вам уклін від дітей та онуків,

Здоров'я міцного – з роси і води.

Нехай Ваші лагідні, стомлені руки

Тепло і любов нам дарують завжди.

6 вересня святкуватиме 70-річчя люблячий чоловік, дорогий і турботливий батько, дідусь, шановний свят – Йосиф Йосифович Шило.

Люблячому ювілярові ми бажаємо доброго здоров'я, доброту, родинного тепла, потіха від онуків, поваги від людей, любові від рідних. Нехай і нараділа для Вас світить ясне сонечко, щебечуть пташки, супроводжують тільки добре новини, а ми у Господа будемо молити здоров'я для Вас на многії і благії літа.

Наш славний і рідний найкращий у світі,

З тобою нам завжди затишно і світло.

Ти гарний господар і батько чудовий

Даруєш турботу та море любові.

Спасиби за ласку, за руки умілі,

Що вмієш підтримати словом і ділом,

Щоб в рідному домі нам було надійно,

Живи нам на радість у щасті і миру.

Хай Бог посилає здоров'я і сили,

У дружній родині усі ми щасливі.

З повагою дружина Анастасія, син Микола, дочка Надія, зять Олег, онуки Аня та Іринка, свати Розалія та Іван, сестра Анна з родиною з Червонограда.

Слава Героям!

У зоні проведення АТО загинув ще один наш земляк

У середу, 2 вересня, на Турківщину надійшла трагічна звістка про загибель в зоні проведення антитерористичної операції нашого земляка, уродження с. Шандровець, Василя Борути.

Народився Василь 2 серпня 1971 року. Впродовж двох останніх десятиліть він проживав у м. Самбір і служив за контрактом в саперному підрозділі, де був заступником командира першого автомобільного відділення автомобільного взводу роти матеріально-технічного забезпечення. Неодноразово він виконував місію ООН в різних країнах Африки. В Самборі вдовою залишилася дружина Оксана, осиротіли двоє дітів. А в селі Шандровець у покійного героя проживає мама та бабуся.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

За добро – моя подяка від душі!

У житті кожної людини виникають такі обставини, коли вкрай необхідна чиясь допомога. Так трапилося і в мене півтора року тому. Маючи двох маленьких дітей, я серйозно захворіла. На лікування потрібна була велика сума грошей. І в цей нелегкий період мене підтримали морально і матеріально багато турківчан, жителів району – знайомих і незнайомих мені людей.

Фінансову допомогу надавали державні і приватні установи та організації, релігійні громади, просто небайдужі люди. Завдяки їхній підтримці, в одній з клінік Києва, у відділі гематології, мені успішно провели трансплантацію кісткового мозку, що дало надію на одужання. Сьогодні я почуюча здорово.

Безмежно вдячна всім, хто допоміг мені подолати недугу. Добре вчина уособлюють любов, турботу та добро, також нехай благородні справи завжди повертаються до Вас сторицею, а Всевишній дарує Вам, і Вашим рідним радість, благополуччя і міцне здоров'я.

З повагою – Ірина Яворська (Бачинська), м. Турка.

6 вересня – День підприємця

Турківська районна рада щиро вітає Вас, професійних, енергійних і сміливих людей із святом – Днем підприємця.

У цей день світ вшановує людей, які не тільки розпочали власну справу та взяли на себе відповідальність за добробут своєї сім'ї, але й створюють нові робочі місця, постачають на ринок вітчизняні товари і послуги, наповнюють бюджет держави.

Ваша праця посідає важливе місце в економічному житті району.

Тож дозвольте, дорогі друзі, від щирого серця подякувати Вам за сумлінну працю та наполегливість.

Щиро бажаємо всім підприємцям Турківщини витримки, оптимізму і невичерпної наснаги у праці. Нехай кожна започаткована Вами справа буде вдалою і успішною.

Щастя, здоров'я, миру і злагоди Вам і Вашим родинам!

Володимир ЛОЗЮК,
голова районної ради.

Шановні підприємці!

Прийміть щирі вітання з нагоди професійного свята – Дня підприємця.

Вміння задіяти менеджерський талант, ефективно працювати в умовах ринку – це ті риси, які є визначальними для підприємців. Завдяки розвитку підприємництва, кожна родина має стати заможною, а країна – процвітаючою.

Висловлюємо Вам подяку за наполегливу працю та активну громадянську позицію, високий професіоналізм та ініціативність.

Зі святом Вас, шановні підприємці. Хай мир, доброта і злагода будуть у кожному домі, у кожній сім'ї. Нових трудових здобутків Вам в ім'я розквіту та на благо України.

Олександр ЛАБЕЦЬКИЙ,
голова районної державної адміністрації.

ЄВРОПЕЙСЬКІ ДНІ ДОБРОСУСІДСТВА

У с.Сянки пройде міжнародний
форум транскордонного співробітництва

Запрошуємо всіх до проведення первого на території Турківщини Форуму транскордонного співробітництва «Європейські Дні Добросусідства «Україна – Польща – Словаччина: Сянки - 2015»

Цьогорічні перші Дні Добросусідства відбуваються під гаслом «Від регіонального добросусідства – до міждержавного партнерства». Цей захід, крім спільноти програм, матиме певну специфіку: події відбуватимуться безпосередньо на кордоні з Європейським Союзом, який в цей день повинен не розділяти, а об'єднувати та бути відкритим і служити інтеграції.

Програма заходів: 19.09.2015 р.

14:00 – 20:30 год – Форум транскордонної співпраці.

1. Розвиток прикордонних гірських територій у фінансовій перспективі Європейського Союзу 2014-2020

1.1. Програма транскордонного співробітництва Польща-Білорусь-Україна 2014-2020: шанс для розвитку прикордоння.

1.2. Стратегія розвитку Карпатського Єврорегіону до 2020 року: перспективи розвитку гірських територій.

2. Перспективи розвитку туризму в транскордонному регіоні

2.1. Рекреаційний туризм як шанс для розвитку прикордоння.

2.2. Шлях дерев'яної сакральної архітектури гірських територій: туристичний продукт Карпат.

2.3. Карпатські традиційні промисли та кулінарна спадщина як інструмент промоції регіону.

3. Кордон: вісь розвитку, чи виміряння?

3.1. Перспективи розбудови українсько-польського державно-

го кордону.

3.2. Перспективи розвитку діржньої інфраструктури українсько-польського державного кордону.

4. Створення національного природного парку «Бойківщина».

5. Співробітництво між ЗРСЦ та Реабілітаційним центром CARITAS в Мичковцах (Польща).

6. Проблеми екології у Карпатах.

Місце проведення: Західний реабілітаційно-спортивний центр с. Яворів Турківського району.

Програма заходів: 20.09.2015р.

08:00 год. – похід до витоку річки Сян.

11:00 год. – храм с. Сянки.
• Екуменічна молитва, за участі єпархії та духовенства з Польщі, Словаччини та України, у храмі села Сянки.

12:00 год.

• Футбольний змагання на Кубок Добросусідства «Сянки -2015». За участі депутатів гміни Лютовицька та депутатів Сянківської сільської ради.

14:00 год.

Виступи фольклорних колективів з України, Словаччини та Польщі. Відкриття символічних «Воріт дружби».

• Кулінарний пікнік з традиційною бойківською кухнею.

Бойківська ватра.

Місце проведення: Футбольний стадіон села Сянки.

Організатори: ГО «Агенція регіонального розвитку Турківщини», Асоціація «Єврорегіон Карпати - Україна», Львівська ОДА, Львівська обласна рада, Турківська РДА, Турківська районна рада, Сянківська сільська рада, Верхненська сільська рада, Нижньотурівська сільська рада.

Консультант з транскордонного співробітництва та розвитку громад - Микола ЛИЛО.

Вітаємо!

Дорогу матусю, бабусю та сваху – Єву Миколаївну Вовчанську – з с. Вовче щиро-сердечно вітають з 70-річчям від дня народження дочки Оксани і Галина, зяті Олег і Василь, сини Василь і Володимир, невістки Наталя і Світлана, онуки Людмила, Іван, Назар, Софія, Василь, Мар'яна, Оксана, Іван, сестра Катерина, свати та вся велика родина і бажають їй міцного здоров'я – з роси і води, радості та Божого благословення.

Е нас найкраща у світі матуся,

За неї до Тебе, Пречиста, молюся.

Молюся устами, молюся серденьком,
До Тебе, небесна Ісусова ненько.

Благаю у Тебе дрібними словами,
Опіки та ласки для любої мами.

Пошли їй не скарби, а щастя і долю,

Щоб дні її минали без смутку, без болю.

Рятую від недуги матусеньку милу,

Дарую їй здоров'я, рокам подай силу,

Щоб вивела ще й внуків у світ та люди.

Щоб за них радіти, пишатися всюди,

За це ми складаєм у молитві долоні,
До Тебе, матусю, на сонячнім троні.

Профспілковий комітет і педагогічний колектив Боринського професійного ліцею народних промислів і ремесел щиро-сердечно вітають з ювілейним днем народження викладача спецпредметів кухарів-бarmenів – Жанну Петрівну Беднарську – і бажають шановній ювілярці неба безхмарного, настрою гарного, щастя без ліку і довгого віку.

Щастя, злагоди вдома, в родині,
Всі ми щиро бажаємо нині.
Хай Вам стелиться довга дорога,

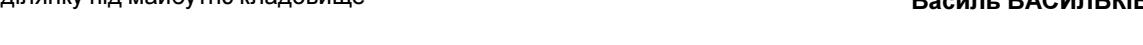
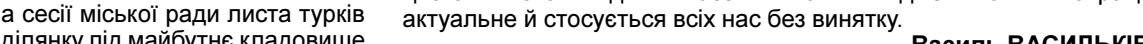
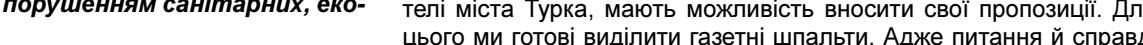
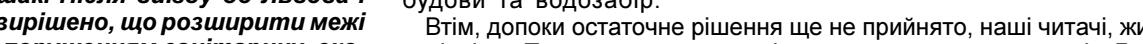
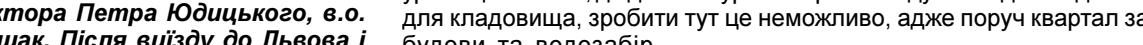
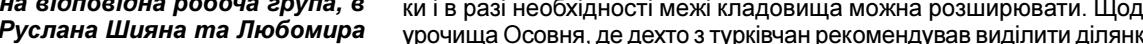
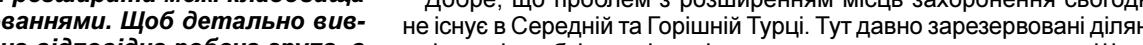
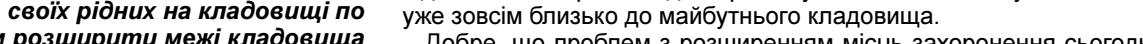
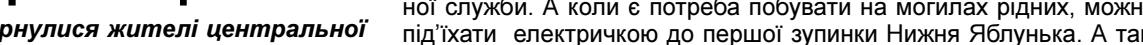
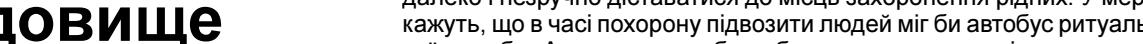
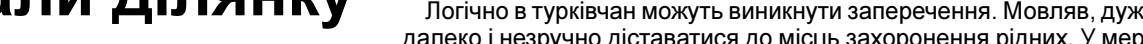
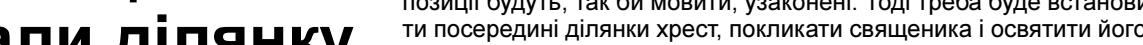
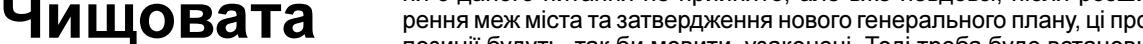
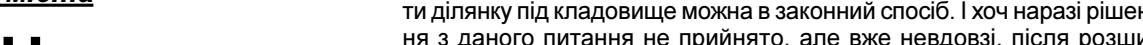
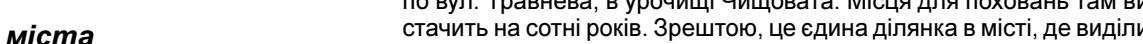
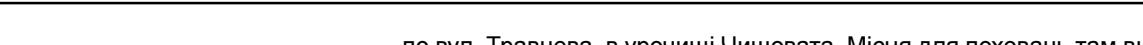
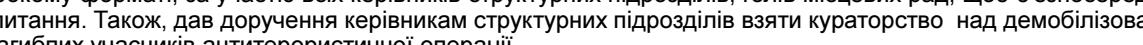
Хай Вам буде здоров'я від Бога!

Хай гараздів Вам в хату прибуде,

Хай світло і радісно буде.

Щоб життя було щедрим, як літо.

Щастя ї долі – на многії літа!

Життя міста

В урочищі Чищовата зарезервували ділянку під кладовище

Нещодавно в міську раду звернулися жителі центральної частини м. Турка, які хоронять своїх рідних на кладовищі по вул. Шептицького, з проханням розширити межі кладовища на ділянці за єврейськими похованнями. Щоб детальніше вивчити це питання, була створена відповідна робоча група, в складі депутатів міської ради Руслана Шияна та Любомира Яворського, головного архітектора Петра Юдицького, в.о. міського голови Оксани Федчишак. Після вїзду до Львова і проведення консультацій було вирішено, що розширити межі кладовища неможливо. Це буде порушенням санітарних, екологічних та будівельних норм.

Після детального обговорення на сесії міської ради листа турків чан, було вирішено зарезервувати ділянку під майбутнє кладовище

по вул. Травнева, в урочищі Чищовата. Місця для поховань там вистачить на сотні років. Зрештою, це єдина ділянка в місті, де виділити ділянку під кладовище можна в законний спосіб. І хоч наразі рішення з даного питання не прийнято, але вже невдовзі, після розширення меж міста та затвердження нового генерального плану, ці пропозиції будуть, так би мовити, узаконені. Тоді треба буде встановити посередині ділянки хрест, покликати священика і освятити його.

Логічно в турківчан можуть виникнути заперечення. Мовляв, дуже далеко і незручно діставатися до місць захоронення рідних. У мерії кажуть, що в часі похорону підвозити людей міг би автобус ритуальної служби. А коли є потреба побувати на могилах рідних, можна під'їхати електричкою до першої зупинки Нижня Яблунівка. А там уже зовсім близько до майбутнього кладовища.

Добре, що проблем з розширенням місць захоронення сьогодні не існує в Середній та Горішній Турці. Тут давно зарезервовані ділянки і в разі необхідності межі кладовища можна розширювати. Щодо урочища Осовня, де дехто з турківчан рекомендував виділити ділянку для кладовища, зробити тут це неможливо, адже поруч квартал забудови та водозабір.

Втім, допоки остаточне рішення ще не прийнято, наші читачі, жителі міста Турка, мають можливість вносити свої пропозиції. Для цього ми готові виділити газетні шпалти. Адже питання є справді актуальне й стосується всіх нас без винятку.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Актуально

ЗБІР КОШТІВ З БАТЬКІВ НА ПІДРУЧНИКИ – НЕПРИПУСТИМІЙ

Ще 17 липня Верховна Рада України ухвалила Закон «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» (щодо збільшення видатків на забезпечення підручниками учнів загальноосвітніх шкіл за рахунок економії коштів на оплату праці та соціальне забезпечення народних депутатів України). Ухвалення цього Закону передбачає скорочення заробітної плати народних депутатів і їхнього соцзабезпечення, на суму 131 млн. грн. Крім цього, сюди буде додано кошти за рахунок скорочення видатків на Кабмін, на суму 49 млн. грн.. Усі ці гроші мають бути витрачені на забезпечення підручниками у першу чергу школярів із числа дітей-сиріт, дітей-інвалідів, дітей, позбавлених батьківського піклування, та дітей із малозабезпечених сімей. Чи повністю укомплектовані з початком нового навчального року необхідними навчальними посібниками шкільні бібліотеки Турківщини, яка ситуація з новими підручниками для 4 і 7 класів (адже в Міністерстві освіти і науки заявили, що їх до початку навчання не встигають надрукувати), я попросила прокоментувати методиста районного методичного кабінету Надію Гав'як, а також виконувача обов'язків начальника відділу освіти Мирона Волчанського.

– У районі є 50 шкільних бібліотек, в яких працює 47 бібліотекарів, що мають спеціальну освіту, а в трьох основних школах обов'язки із забезпечення учнів підручниками виконують директори, – розпочала розмову Надія

Миколаївна. – Цього року у нас виникла проблема із забезпеченням новими підручниками учнів 4 і 7 класів. У березні-липні всі школи, в тому числі учні, вчителі, і навіть батьки, взяли участь у конкурсі з відбору

підручників. Оскільки на початку серпня був лист Міністерства освіти і науки України, що держава забезпечує видачу підручників для 4 і 7 класу, то цього навчального року кошти з батьків за підручники збирати не будуть. Підручник для четвертого класу в середньому коштує 35 грн., для сьомого – 37 грн. Для 4 класу комплект підручників для одного учня становить 11 книжок, тоді як для 7-го – 17. Поки що ми підручники для цих класів ще не одержували, і яким чином їх будуть друкувати, нам не відомо, але знову ж прийшов лист з Міністерства освіти, щоб користуватися підручниками старими (4 клас – 2004 року випуску, 7 клас – 2007-2008 років випуску). Деякі теми співпадають з новою програмою, а окремі, на жаль, потрібно буде шукати з додаткових джерел. Я надіяся, що до кінця цього року буде випробування

но нові підручники і учні уже їх одержать. Інші класи забезпечені шкільними підручниками приблизно на 89,8 відсотка. Звичайно, що серед них є такі, як наприклад, «Образотворче мистецтво», «Фізична культура», «Трудове навчання», яких у шкільних бібліотеках є менше.

– Як уже згадувалося, 50 відсотків коштів на придбання підручників для 4 і 7 класів дає держава, решту – забезпечення з місцевого бюджету, а це 289 тис.248 грн. Як вишукати ці кошти, адже навіть на заробітну плату вчителям на грудень не вистачає грошей, ми наразі не знаємо. Вихід тут один – проблему мають допомогти вирішити місцеві ради, як це уже роблять в інших містах області. Наприклад, Львівська міська рада вже виділила кошти зі своєї казни на підручники для львівських школярів. Було б добре, якби про навчальні заклади, які знаходяться на території міста, подбала міська рада, а про сільські школи – сільські ради. Про це ми ще будемо говорити з місцевою владою. Я чомусь вважаю, що ці підручники будуть надходити поетапно. І дай Боже, щоби до 1 січня нового року наші школярі уже могли користуватися ними, – підсумував Мирон Волчанський.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Громада – велика сила

КЛИКАЛИ ДЗВОНИ НА ХРАМОВЕ СВЯТО

Минулої п'ятниці у Горішній Турці було свято. Старовинна бойківська дерев'яна церква Успіння Пресвятої Богородиці УПЦ КП м. Турка – пам'ятка архітектури національного значення, збудована у 1750 р., – за даними дослідника Юрія Гайди, за кошти власника Горішньої Турки Домініка Блажевського та місцевої громади, святкувала своє храмове свято. Разом з о.-деканом Романом із с. Вовче величну літургію урочисто відслужили 9 священиків різних конфесій.

Святковості додавало й те, що до цієї знаменної події оновилася й сама святиня. Вона стала невілінанною – як зовні, так і всередині, з сонцяйними позолоченими куполами. На трьох маленьких куполах і одному великому замінили бляху, поміняли двоє дверей, виготовили ідентичні до старих хрести, привели у належний порядок

подвір'я церкви, цвинтар та зробили багато-багато інших добрих справ.

– А почалися у нас переміни з приходом на парафію та з благословення на початок робіт у церкві ініціативного священика Ігоря Стецишина, – каже голова церковного комітету Володимир Кітраль. – За кошти громади (а з лютого на церкву було зібрано 74 тисячі гривень), нам вдалося дуже багато зробити. Приклади до цього усі жителі громади. Можливо, я й когось забув, тому прошу вибачити, але хочу висловити ширу подяку за фінансову підтримку приватним підприємцям Івану Богайчуку та Ірині Синичич, багаторазовим жертводавцям Євгенії Писанчин, Ганні Писанчин, Іванні Стець, а також Оксані Вовчик, Ірині Круц, Галині Блас, Раї Яворській, Наталії Коширич, Ганні Прик, Руслані Шпуганич, Оксані Писанчин, Іванні Галині Вовчанчиним (до слова, майстер Галина Вовчанчин відреставрувала три великих підвісники і позолотила їх), Івану Вовчанчину, Володимиру Писанчину, Петру Біласу, Сергію Прику, Михайлу Панькевичу, Ігорю Годованцю, Михайлу Раповцю, Роману Рапавцю, Андрію Яворському. Микола Годованець зварив нові хрести. Бригада робітників, яка крила церкву св. апостолів Петра і Павла м. Турка, допомогла перекрити наш храм. Словом, усі працювали на оновленні святині безкоштовно, за гроші купляли тільки будівельні матеріали. Господь віддасть усім тим добрим людям, які не забували за свій храм, сторицею. А всіх тих, хто покинув його, широ просимо повернутися. Адже Бог – то любов, а любов прощає. Любов – це основа, на якій стоїть світ, створений Господом.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Лист в редакцію

ІНФОРМАЦІЯ БУЛА НЕПРАВДИВОЮ

Нещодавно в редакцію нашої газети надійшов лист такого змісту:

«Слава Ісусу Христу! Дорогі жителі вул. Івана Франка.

Вже пройшло більше трьох тижнів, як моя тітка візала про себе неправдиву інформацію. Її це дуже вразило, тому що вона все своє життя старалася жити чесно, згідно Заповідей Божих. Я думала, що час вилікує ці перевживання, але вона поскаржилася мені, що ніхто не хоче її, захистити. І я побачила на її вже немолодому обличчі, слізи. Мені стало жаль тітку. Хоч вина більше, як кажуть, лягає на мене, бо було сказано, що я, без її відома, хотіла привласнити чужу

ділянку.

Отже, доводжу до відома всіх носіїв неправдивої інформації і тих, хто перший поширив її, що ні я, Ольга Степанівна Кузьо, ні Ольга Леонтівна Тисовська не зверталися до сесії Турківської міської ради стосовно землі Тисовського Любомира Йосиповича. Це підтвердили і в міській раді. А без рішення сесії міської ради не можна виготовити ніякі документи на приватизацію. Це знає кожна людина, яка щось приватизувала.

Так що не вірте цій неправдивій інформації, яка взята з чиєєї хворобливої уяві та на нічому не базується.

Пишу я цей лист в газету з доз-

волу тітки. Я ніде і ніколи не старалася щось робити за чиєюсь спину. Мое кредо – жити так, аби жодна слізоза через мене не скотилася з чужого серця ні тут, на землі, ні у Вічності.

Ольга Кузьо,
жителька м. Турка»

Від редакції: Коли ми безпосередньо звернулись у Турківську міську раду, чи дійсно у міській раді була зареєстрована або розглядалася заява стосовно приватизації згаданої в листі земельної ділянки, відповідь дала Оксана Федичашак – виконувач обов'язків міського голови: «Щоб приватизувати земельну ділянку для обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, потрібно мати необхідні документи, право власності і план земельної ділянки. І не може людина, яка живе по сусідству, приватизувати чужу земельну ділянку для цих цілей».

Кадрові ротації

Михайло Кропивницький знову очолив ОСВІТЯНСЬКУ профспілку

У попередньому номері газети «Бойківщина» ми повідомляли про те, що начальник управління освіти РДА Михайло Кропивницький написав заяву про звільнення із займаної посади. Але, як кажуть, він без роботи не залишився.

Дніми, відбулася профспілкова конференція освітян, яка задовільнила заяву Лілії Гладиш про складання повноважень профспілкового лідера, її зразу ж, одноголосно, делегати обрали на цю посаду Михайла Миколайовича, який має чималий досвід у профспілковій царині, адже тривалий час він уже обіймав цю посаду.

Наш кор.

Шкільні новини

ТД «ТЕПЛО» ПОСТАЧАТИМЕ ШКОЛАМ ВУГІЛЛЯ

За даними відділу освіти, на даний час на опалювальний сезон на наукальному закладам Турківщини потрібно 1350 т вугілля, на суму 2 млн. 652 тис. грн.

– У тендерах на постачання вугілля, – каже в.о. начальника відділу освіти Мирон Волчанський, – брали участь три постачальники. Це Торговий дім «Тепло», фірма «Вуглеторгзабезпечення» та приватне підприємство «Нова перспектива».

На тендерній комісії були розкриті тендери пропозицій, при цьому було виявлено, що найнижча ціна на вугілля була у ТЗОВ «Торговий дім «Тепло»: ціна за одну тонну – 1625 грн., без ПДВ. У «Вуглеторгзабезпечення» – 1650 грн., у ПП «Нова перспектива» – 1730 грн. Тому тендера комісія вибрала пропозицію ТД «Тепло». Звичайно, нам закидаюти, що це найвища ціна в області на вугілля. Коли я звернувся у дане товариство за роз'ясненням, то нам пояснили, що в ціні вони ще включають транспортні витрати (перевезення у віддалені школи – такі як В. Яблуньку, Гусне та ін.). Щось відмінити уже важко, бо буквально за місяць розпочнеться опалювальний сезон. І ризикувати здоров'ям дітей ніхто не буде.

ДЕРЖАВА ДОПОМОЖЕ ПРИДБАТИ КОМП'ЮТЕРИ

У нашому районі усі загальносвітні навчальні заклади I-III ст. мають комп'ютерні класи. Деякі з них – навіть по два. Із 31 ЗНЗ I-II ст. комп'ютерними класами забезпечено лише 16 і 4 ЗНЗ I-II ст. – мультимедійними проектами.

Щодо підключення шкіл Турківщини до Інтернету, то тут є проблема. Ще у 14 навчальних закладах I-II ст. (це переважно малокомплектні школи), закуплено по одному-два комп'ютери. У таких школах невелика кількість дітей, тому є можливість використати ці комп'ютери як у навчанні, так і викладанні інформатики.

За словами в.о. начальника відділу освіти Турківської РДА Мирона Волчанського, дніми, згідно державної субвенції, на програму комп'ютеризації шкіл Турківщини виділено 64 тис. 300 грн.

Ольга ТАРАСЕНКО.

УТОЧНЕННЯ

У замітці «Володимир Баган – на новій посаді», надрукованій за 22 серпня 2015 року, було написано, що на посаду заступника з гуманітарних питань Турківської РДА претендує спеціаліст відділу освіти, депутат Турківської райради Богдан Макаришин. Йшлося й про те, що він, а також претендент на посаду першого заступника Дмитро Луговий – проходять спецперевірку та погодження. Як повідомив редакцію Богдан Васильович, проходити спецперевірку йому не потрібно, адже він до того був держслужбовцем, та й погодження на його призначення на час публікації замітки, у Турківській РДА уже було.

Духовні науки

Світлої пам'яті отця Василя Поточняка

«ОРГАНІЗАЦІЯ ЦЕРКОВНОЇ ГРОМАДИ У КРАЇНАХ ПЕРЕБУВАННЯ МІГРАНТІВ»

Виступ під такою назвою отець Василь (сьогодні, на жаль, покійний) виголосив 27 червня 2012 року в Івано-Франківській духовній семінарії на спецкурсі місійного служіння для семінаристів передостаннього року навчання в духовних семінаріях Української Греко-Католицької Церкви.

Я не вмру, я житиму і розповідатиму про діла Господні (Псалом 118, 17)
«Я пригадую, що так Бог покерував, що за моєго того служіння в Італії утворилися 85 громад. Це в різних містах» (отець Василь Поточняк)

Слава Ісусу Христу!
 Дозвольте оцю тему відкривати практично на підставі свого досвіду. Я не знаю, чи в мене великий досвід, але я хочу сказати, що я шість років жив і навчався в Польщі, два роки служив в Росії, в Італії майже дев'ять років навчався і служив, і тепер в Києві понад два з половиною роки.

І я перше, що хочу сказати, що особисто я ніколи не готовувався їхати десь на місії. Два дні тому, коли я вас запитував, чи ви готові, людина каже: «Так!», «Можливо!», а я собі таких питань не ставив взагалі. Мое семінарійне життя не було ще таке місійне, але і думки не було десь там їхати.

Але до чого я веду? Я веду до того, що воно може так прийти неждано-несподівано, що ось дивлюся: вчора – хтось дрімає, бо він точно знає, що ніде не поїде. Це на сто один відсоток! І нашо жому слухати тиждень часу, задавати питання, як він ніде не поїде. Отаким був я, бо я знат, що ніде не поїду. Відкалалав шість років, вчіш чуку мову, ти завжди чужий, другорядний. Хоче-хоч, бо якщо ти хочеш бути там сильним, то треба мати величезну силу волі, здібності і ще й плечі, тому, що тебе завжди будуть ставити або штучно першим, або реально осітнім.

Ви знаєте, ви можете бути на 100% впевнені, що ніде не поїдете, але так може все змінитися швидко, за два місяці. Наведу вам приклад свого життя.

Собі служу в Галичині, висвячений, служу вже кілька років, і ніякі місії мене абсолютно не цікавлять. Я займається молоддю, в семінарії викладав. І в один момент Блаженніший Любомир, ще будучи помічником Блаженнішого Мирослава-Івана (Любачівського), викликав мене до себе, і каже, що прийшов лист з Росії, в якому просить, щоб туди віїхав греко-католицький священик: «Я не маю юрисдикції на Росію і не знаю, кого посилати, але я чув, що у Вас є родина в Росії, і, таким чином, Ви можете поїхати до родини в Росію, і ніхто не запідозрить, що я туди посилаю місіонера. Поїдьте і подивіться!»

Та я я так подумав: «Поїду, і подивлюся». Зателефонував сестрі і кажу: «Я там до тебе на тиждень-два приїду». Дали мені гроши на дорогу. І листа з написом: «Кому це треба знати». Це не декрет, чи якийсь інший офіційний документ. Це лист із назвою «Кому це треба знати». І такий приватний напис, що отець Василь Поточняк їде від мене (блаженнішого Любомира). Це на випадок того, якби мене хтось щось та й запитав. Чи з Римо-Католицької Церкви, чи з міліції, бо тоді ще можна було сказати, що приїхав сам від себе.

рами, а не маємо на то благословення єпископа, може, ми будемо й добре працювати, але багато чого не вдастся в цілому в контексті Церкви. Тому дуже цінно, щоби єпископ, який має на те владу, сказав усно чи письмово, що ви можете займатися там і там. Блаженніший Любомир благословив мене, щоб я був таким собі координатором українців греко-католиків в Італії. Я був офіційно призначений Єпископською конференцією в Італії та кардиналом Руйні.

А друге, що потрібно, як на мене, - це одна людина. Де двоє – то вже Церква. Приїждаю я в 2001 році в Мілан (блія вокзалу є парк, там десь тисяча українців ходить). На той час ми мали дві громади в Італії. Пригадую, підійшов в підряснику до парку, де зібралися українці. Багато людей, мені треба організувати церковну громаду... Що говорити? Нікого не знаєш, а тому я вам кажу за одну людину. Я вийшов, так легко спочатку, люди щось передають, буси. Я підійшов, привітався: «Слава Ісусу Христу!». Хтось звернувся, а хтось не зовсім. Далі кажу, що я український священик, приїхав з Рима. Хочу, щоб знайшлося хоч п'ять співрозмовників, аби почали говорити. Знаю, що є 16 ти-

сяч українців у Мілані, але не знаю, як знайти одну людину! Далі один підходить і каже, що його, тобто мене, від Кучми підіспали, щоби нас зібрали і потім – депортация в Україну (наші люди тоді жили всі майже нелегально). Потім ще один підходить і каже, що то шпіон ватиканський, який видав себе за священика. І я бачу, що справа практично... ще одне слово... – і вже треба їхати, чи, правильніше, бігти звідси, бо підрясник не дуже допоможе. Хоча він таки помогає!

І тут одна жінка підходить і каже: «Отче Василю, та то Ви з Дрогобича?» «Йой!» – то був такий вигук! «Пані, та то я!» Жінка колись у хорі церковному співала, коли я служив у Дрогобичі чотири роки, і мене впізнала. І вона, одна з них, сказала, що я з Дрогобича, і люди вже знали, що я не шпіон ватиканський і не від Кучми завербований. Це перший момент.

За будь-якої ситуації дуже важливо відмінно триматися лінії, чого я сюди приїхав: заснувати церковну громаду. Велике значення має, коли ми приїжджаємо в громаду, зачепити людей за те, чим вони живуть, і вийти на діалог. Від політики – до Бога. Від прошів – до Бога. Від культури, мистецтва – до Бога. Боліше одною Службою Божою залучити людину до храму не зможемо: людина вдома жила 40 років і на Службу Божу не ходила. Тому, що треба зачепити, щоб вона зацікавилася тобою як людиною, а потім як священиком.

Особливу увагу слід звертати на перше враження – це так, як перше знайомство з дівчиною! То собі дуже запам'ятайте! Наведу вам приклад на собі бідолашину. Телефонує мені одна пані і каже: «Это Василий». Я кажу «Да, Василий». Другий дзвінок: «Вася, привет!». Я і тут змовчав! Аж раз приїхав у підряснику, стоять наші люди, і та пані голосно «Вася, привет!». Розумієте?! Я вже потім говорив: «Я – отець Василь», і пані довго переходила від Васі до отця Василя.

Велике також значення має жодної критики на початку. Нині я би рекомендував, що при першій зустрічі не критикувати. При третій так. При першій – повестися інакше, але не критикувати. Чому? Тому, що до мене/вас ці люди кілька років проводилися саме так, а тому для них це стало нормою. Краще сказати: «Давайте, я вас благословлю! Щоб ви мали добре здоров'я».

Коли ж вам хтось дзвонить і каже: «Приїдьте, нас тут є 20 чи 30 українців, і ми хочемо Службу Божу», то важливо сказати, що я не знаю, чи я приїду, чи ні. Але я буду молитися в тому намірі, щоби нам Бог помог уникнути перешкод, щоби я до вас приїхав. І вже не знаю, як ви, а вони точно будуть молитися. Я вам признаюся, що я особисто завжди молився, коли я казав, що буду молитися. Бо знат, що інакше у мене буде сто перешкод. Молитва буде забирати перешкоди!

Важливе значення має перше Богослужіння. Варто перед Літургією зробити репетицію хоч якусь. Пригадую, одного разу в Росії великою Святу Літургію. Я кажу: «Жінки! Хоч трохи співаємо!» «Ми не вміємо». «А хто буде співати? Відкрийте молитовники», – і далі я вчу: «Господи, помилуй!». Махаю рукою, і так їх навчив «Господи, помилуй!». Починається великою літургія, – ціла Літургія була «Господи, помилуй!». Я їх далі не навчив, а вони так і не зрозуміли, що, крім «Господи, помилуй!», є ще «Аміни».

Та то не треба дивуватися! Більше того, навіть в Україні можна зустріти необізнаних, а за кордоном може бути така ситуація, що люди ціро зізнаються, що серед них є троє осіб, які знають «Отче наш». Все! І з них треба зробити громаду. Службу співати. Люди нічого не знають, хіба що тільки хреститися. І тому так важливо представляти доброго Бога.

Я до чого веду. Репетиція п'ять хвилин, і то вже допоможе людям. Як ви скажете, на якій сторінці то співається, що за чим іде. І самі ви мусите мати перед собою молитовник, щоби ви могли повести. І не перебивати. І не перекрикувати. В ранній Церкві не було такої структури, як тепер. Вважайте, що то є рання Церква.

Важливе значення має оголошення. Отже, перше, в храмі, як ви вже зібралися, або на вулиці з тими людьми, треба дуже чітко сказати: що, де і коли. Не говорити забагато. Треба сказати: наступна наша зустріч, чи літургія, чи катехиза буде там і там, тоді і тоді. Повторюю: наступний раз зустрічаємося о 17.00, і не наговорювати багато. Я знаю священиків, які кажуть: «Люди, коли будемо наступну Літургію правити? О сьомій чи о п'ятій? Чи, може, десь посередині? Ну, добре! Відправимо». Люди виходять з церкви і кажуть: «А коли то буде наступна Служба Божа: о п'ятій чи о сьомій?» «Та ні, священик казав, що десь посередині! Певно, о шостій?» За кордоном точна дата має дуже велике значення, а тому слід казати чітко і не міняти її надалі. Оголошення треба подавати українською мовою, бо ми хочемо бачити наших людей. В принципі можна давати і двома мовами, якщо ви знаєте, що люди залежні від іншої мови. Але ми хочемо наших людей почути, а тому бажано по-українськи. Неправильно подавати про нашу Церкву чужою мовою, бо наша людина не зреагує, а португалець навряд чи приде.

Проповіді і повчання. Дуже велике значення має на початку практично не говорити – двоє людей, може, знає «Отче наш». За такої ситуації велике значення має брати підставові речі: хто такий Господь Бог, Віра в Бога, і можна спілкуватися у формі діалогу.

Особливо чітко зауважуйте, що ті люди, які перший раз прийшли до храму, то їх вам Бог привів. Тому перший раз приходить відважніші. Прийдуть, наприклад, два пияки, бо їм цікаво. І це Бог їх вам послав. Не відганяйте їх!

Важливо, на мою думку, щоби ви на наступне богослужіння дали завдання людям. Наведу вам приклад, як ми служили в Росії. В нас буде Великдень, і таке прохання: чи можете, жінки, принести по одній квіточці на ту Службу Божу. Одна квіточка?! Та ми вам цілий базар принесемо! І людина несе квітку. Мені не важлива квітка, а важлива сама людина! Розумієте? Коли людина принесла квітку – значить, вона є на Богослужінні. Якщо чоловік приніс іконку – значить він є на літургії!

... Піднесіть, будь ласка, руки, чи ро-ди, може, рідні, може, двоюрідні, може, сусіди чи знайомі працюють в Росії, Чехії? Запам'ятайте: хто їм має послужити? Я особисто задумався: моя сестра живе в Росії. Чому я їй особисто не маю послужити? Я їй кажу: «Ходи до церкви! Ти до церкви не ходиш!», але я перший маю її створити умови. Ісус Христос до апостолів звертався: «Дайте їм їсти!». І тому кожен з нас має пам'ятати: я покликаний дати їм їсти! Амінь.

Надія КНЯЗЕВ.

ЛІДЕРИ НЕСПОДІВАНО ВТРАТИЛИ ОЧКИ

Минулого неділі на футбольних полях Турківщини пройшов 13-ий тур чемпіонату району з футболу. У групі "А" явірчани здобули домашню перемогу над командою з В.Турова, з рахунком 2:0, Шум'яч на візді поступився Ластівці – 3:5, Завадіка вдома не змогла нічого зробити з Боринею – 0:3, Жукотин був безпорадним у грі з Прислопом – 0:6. А от лідер групи "А" – команда с. Вовче – втратила в цьому турі 2 дорогоцінні очки, зігравши внічию – 3:3 з гутсайдером – командою с. Сянки. Це дозволило Прислопу знову вийти на першу сходинку турнірної таблиці.

Кількома днями раніше у групі "А" відбулися і перенесені матчі 10-го туру. Бориня вдома обіграла Ластівку з рахунком 19:1, а В. Турів здобув перемогу над Шум'ячем – 3:0. Присуджено також технічну поразку – 0:3 за порушення спортивної дисципліни гравцями та болівальниками під час матчу. А команда В. Яблуньки, яка до цього туру не втратила жодного очка, перемігши у всіх матчах, – програла вдома Н. Висоцькому – 2:3. Проте, незважаючи на втрату трьох очок, верхньояблунці і надалі одноосібно очолюють групу "Б".

У групі "Б" 13-й тур пройшов так: Верхнє – Кривка – 4:1, Н. Яблунька отримала технічну перемогу над В. Висоцьким, яке відмовилося від подальшої участі у чемпіонаті. Пієдинок між командами Гусного та Бітлі завершився бійкою. Вчора на засіданні президії федерації футболу Турківщини було вирішено присудити команді с. Гусне технічну поразку – 0:3 за порушення спортивної дисципліни гравцями та болівальниками під час матчу. А команда В. Яблуньки, яка до цього туру не втратила жодного очка, перемігши у всіх матчах, – програла вдома Н. Висоцькому – 2:3. Проте, незважаючи на втрату трьох очок, верхньояблунці і надалі одноосібно очолюють групу "Б".

Матчі 14-го туру пройдуть у неділю, 6 вересня.

"КРАЩЕ СПОРТИВНЕ СЕЛО УКРАЇНИ – 2015"

Саме під такою назвою 29 серпня у с. Солонка, що на Пустомитівщині, пройшли спортивні ігри ВФСТ "Колос" серед сільських команд Львівщини, присвячені Дню незалежності України та 65-річчю утворення товариства "Колос".

Всього у спартакіаді взяли участь представники 19 районів області. Турківщина виступала у п'яти видах спорту. У бігу на дистанції 2000 метрів Іван Кльоб з Верхньої Яблуньки посів 4-е місце серед 18 учасників, житель Завадівки Микола Сакаль був другим серед 12 у змаганнях з шахів, Іван Дерев'янко з Ластівки серед 19 учасників здобув золото у гирьовому спорту, збірна команда району, на чолі з лімнінином Василем Поточним, виборола друге місце серед 12 команд у перетягуванні линви, а Іванна Височанська з Верхнього Висоцького була 5-ю серед 14 спортсменів з настільного тенісу.

За підсумками проведених змагань команда Турківського району, яку готовував до спартакіади директор ФСК "Карпати" Олег Мельник, здобула четверте загальнокомандне місце.

Костянтин МАЛЕТИЧ.

Загублене пенсійне посвідчення (п/с 105786), видане УПФУ у Турківському районі на ім'я Юрія Онуфровича Горбея, вважати недійсним.

Податкова застерігає:

Не порушуйте норм трудового законодавства!

Ст. 265 Кодексу законів про працю України передбачена відповідальність за порушення законодавства про працю. Зокрема юридичні та фізичні особи-підприємці, які використовують найману працю, несуть відповідальність у вигляді штрафу, в разі неоформлення чи неналежного оформлення трудового договору, порушення встановлених строків виплати заробітної плати та інших виплат, недотримання мінімальних державних гарантій в оплаті праці тощо.

Розміри штрафів за дані правопорушення коливаються від однієї мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, до тридцяти мінімальних заробітних плат за кожного працівника, щодо якого скосено відповідне порушення.

Марія ПАВЛОВИЧ,
заступник начальника Самбірської ОДПІ.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.

Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2498 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27,

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

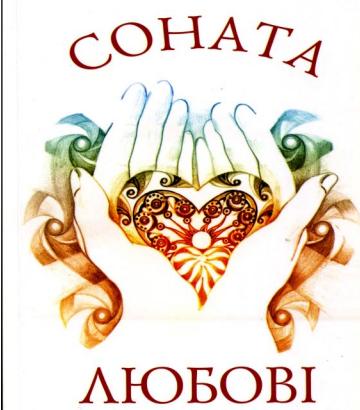
Нові видання

Соната любові

Під такою назвою нещодавно вийшла у світ книжка поезій нашої землячки, уродженки м. Турка, кандидата наук із соціальних комунікацій, доцента кафедри української преси факультету журналістики Львівського національного університету ім. Івана Франка, дипломанта (II місце) Першого обласного конкурсу Львівського відділу Союзу Українок «I слово, i пісня, матусю, тобі» (1999), дипломанта (I місце) V літературно-краєзнавчого конкурсу імені Мирона Утриска (2001), дипломанта (II місце) Міжнародного екологічного конкурсу «Mina Pogranicza» (2001), лауреата X Міжнародного літературно-краєзнавчого конкурсу імені Мирона Утриска (2006), авторки понад 40 наукових праць з публіцистики Івана Франка, співавтора наєчального посібника «Голодомор 1932-1933 років в Україні» (2012) – Галини Яценко (Синичч).

У передмові книги Галина Володимирівна пише: «Дорогий, бо якщо ти тримаєш у руках цю книжечку, то ти – людина для мене дуже близька. Тобі я можу відкрити найсокровенніші таємниці своєї душі та вірити, що пульсації моїх віршованих історій відгомоном бринітимуть у твоєму серці. Водночас я хочу не лише звіритися тобі, а й подарувати хоч крихітку насолоди від читання моїх віршів, щоб ти, любий читачу, міг насолоджуватися не вишуканістю поетичної форми, змісту, а відвертістю моого серця. Адже в збірку ввійшли як наївні переживання шістнадцятілітньої дівчинки, так і більш зрілі смакування почуттями». Прекрасно сказано. Щиро й відверто.

Галина Яценко

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Радимо спробувати

Підшлункова залоза оздоровиться, якщо залити ввечері 200 мл окропу 2-3 штуки шишок хмелю, витримати ніч, а вранці процідити й випити настій протягом дня. Пити його маленькими ковтками в проміжках між їдою. Курс лікування – 7-10 днів.

Рубцюванню виразки шлунка й лікуванню гастриту сприяють гриби лисички. Їх потрібно їсти по 50 г сирими вранці та ввечері за 30 хвилин до їди протягом 2-3 тижнів.

У м. Турка, на базарі, терміново продаються 2 магазини, площею по 39 м.кв. кожен. Хороше, людне місце, під будь-який вид діяльності.

Звертатись за тел.: 0676767950 (Марія).

Продається 3-кімнатна приватизована квартира, площею 76 м², на 2-му поверсі, на площі Ринок в м. Турка, з меблями. Проведено ремонт. Газифікована. Є вода. З господарськими прибудовами. Ціна – договірна. Тел.: 0964346437.

Втрачену декларацію про готовність об'єкта до експлуатації, від 19.12.2014р. ЛВ 142150060255, – будівництво індивідуального житлового будинку на вул. Д. Галицького, 10а у м. Турка – вважати недійсною.

Турківська міська рада повідомляє про те, що в м. Турка, по вул. Травнева, 21-Б, відводиться земельна ділянка у приватну власність, площею 0,10 га, для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд гр. Кріль Н.В.

Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, № 044461, видане 7 лютого 2011 р. відділом у справах сім'ї та молоді Турківської РДА на ім'я Василини Михайлівни Пуравець, вважати недійсним.

СПІВЧУВАЄМО

Педагогічний колектив Турківського НВК висловлює щире співчуття вчителю української мови та літератури – Вірі Тараківні Баган – з приводу тяжкої втрати – смерті матері.

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ висловлюють щире співчуття Галині Ігнатівні Боклах, Вікторії Ігорівні Мись та Ігорю Йосиповичу Мисю з приводу тяжкої втрати – смерті сестри, бабусі, тещі.

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ висловлюють щире співчуття медсестрі поліклінічного відділення Оксані Іванівні Варварич та молодшій медсестрі Галині Василівні Батько з приводу тяжкої втрати – смерті батька і брата.

Колектив Турківської дитячої музичної школи висловлює щире співчуття викладачу Лесі Миколаївні Танчин з приводу тяжкої втрати – смерті свекра.

Інженерно-педагогічний колектив Турківського професійного ліцею висловлює щире співчуття майстру виробничого навчання Мирославі Миколаївні Торищак з приводу тяжкої втрати – смерті батька.

Працівники санітарної служби району глибоко сумують з приводу смерті ветерана санітарної служби Іванні Іванівні Сілової і висловлюють щире співчуття рідним та близьким покійної.

Колектив Шандровецького НВК висловлює щире співчуття вчителю початкових класів Катерині Іванівні Боруті з приводу важкої втрати – смерті сина.

Педагогічний та учнівський колективи Турківської ЗОШ I-III ст. № 1 висловлюють щире співчуття Любі Тараківні Вауліній з приводу тяжкої втрати – смерті матері.

Часопис набрано та зверстано у видавничому відділі редакції «Бойківщина». Відруковано у ТЗОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 48.

Комп'ютерна верстка – Костянтин МАЛЕТИЧ.
Відповідальний за випуск – Василь ВАСИЛЬКІВ.

– матеріали рекламного характеру.